

М. Громко,

студент гр. ФН – 52.

Науковий керівник – викл. Л.В. Андрейків

НЕОБХІДНІСТЬ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ МАЛОГО БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Внесок малого бізнесу у формування конкурентного середовища важко переоцінити. Становлення малого підприємництва в країні – процес тривалий і водночас є невід’ємною складовою частиною держави, бо відіграє значну роль у багатьох галузях її економіки, і діє у визначених законодавством межах за чисельністю зайнятих та обсягами виробництва. На розвиток малого бізнесу негативно впливає несприятлива динаміка макроекономічних показників, падіння виробництва, зростання цін і тарифів на енергоносії і послуг зв’язку, неплатоспроможність підприємств тощо. Так, за даними анкетування, проведеного МФК у деяких містах України, серед найголовніших перешкод названо: високі податкові ставки (97 % опитаних керівників малих підприємств), велику кількість різних податків (86 %), часті зміни податкової звітності (77 %), нестабільне законодавство (78 %), неплатежі клієнтів (58 %), труднощі з одержанням кредитів (52 %) тощо [1]. Тобто якщо держава є зацікавленою в подальшому становленні малого бізнесу, вона змушена проводити політику державної підтримки. Державна підтримка малого бізнесу – це насамперед створення державою організаційно-правових умов для розвитку підприємницьких структур. Державні програми підтримки малого бізнесу повинні враховувати стан бюджетної, кредитно-фінансової системи, рівень населення для ефективного та своєчасного прямого та непрямого впливу на розвиток підприємництва. Основними принципами державної політики є створення сприятливих умов для розвитку малого підприємництва. В підтриманні і сприянні розвитку малого бізнесу можна виділити кілька напрямів системи державної політики, а саме фінансово-кредитна, організаційно-технічна, інформаційна та консультаційна, а також допомога суб’єктам підприємницької діяльності у процесі пошуку споживачів та адаптуванні на ринку збуту продукції [2]. Пропонуємо напрями фінансово-кредитної політики допомоги малому підприємництву:

– стимулювання комерційних банків та інших фінансових небанківських установ до надання позик і розширення послуг фірмам звільненням від оподаткування коштів, що спрямовуються у фонд кредитів малому підприємництву, наданням державних гарантій повернення позики;

– переорієнтація бюджетних коштів, спрямованих на фінансово-кредитну підтримку малого сектора економіки, з прямого забезпечення фінансовими ресурсами на формування фондів для надання послуг із метою стимулювання кредитування малого бізнесу;

– активізація створення та діяльності недержавних гарантій, страхових умов для обслуговування малого бізнесу через створення відповідних мотиваційних механізмів зацікавленості в цій діяльності з наданням пільгових умов для їхнього функціонування;

– ефективне використання іноземної допомоги й активне виявлення своєї позиції у взаємовідносинах із міжнародними фінансовими організаціями;

– сприяння самоорганізації суб'єктів малого підприємництва у вирішенні своїх фінансово-кредитних проблем за допомогою створення установ взаємного фінансування та гарантування.

– формування сприятливого податкового середовища.

Держава також повинна сприяти формуванню інфраструктури підтримки малого бізнесу, організувати державну підготовку та перепідготовку, підвищення кваліфікації кадрів для суб'єктів цього виду підприємництва. Цього необхідно досягати створенням та забезпеченням діяльності бізнес-центрів, бізнес-інкубаторів тощо. У всіх областях необхідно, щоб формувалися інформаційні банки даних стану та розвитку малого бізнесу, ділових пропозицій іноземних фірм і потенційних інвесторів щодо розвитку підприємництва.

1. Бондар І.К. Підприємництво в Україні як економічна основа становлення середнього класу // Формування ринкових відносин в Україні. – 2004. – № 3. – С. 62 – 65. 2. Варналій З.С. Мале підприємництво: основи теорії і практики. – К.: Знання, 2001. – 277 с. 3. Ірпінський вісник. – № 26. – Липень 2003 р.